

Вече сјећања на блаженопочившег Владика Атанасија

Вече сјећања на богословски и књижевни рад блаженопочившег Владике Атанасија (Јефтића) уприличено је 24. марта 2024. у Музеју манастира Житомислић. Гости трибине били су декан Православног богословског факултета у Фочи, проф. др Владислав Топаловић и декан Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, проф. др Владан Бартула.

Након кратког филма са исјечцима из бесједа Владике Атанасија, игуман манастира Житомислић, архимандрит Данило (Павловић) отворио је трибину подсећајући да се у мјесецу у коме се упокојио Владика Атанасије, марту, организују вечери сјећања на њега.

”Његова личност је била веома слојевита, био је пастир, епископ, отац који је нашу Епархију обновио и поставио високе богословске стандарде, али првенствено теолог. Вечерас смо жељели да се фокусирамо на његов богословски и књижевни рад. У наредном периоду бавићемо се и другим гранама којима се бавио Владика Атанасије попут литургије, патрологије и других научних области”, рекао је игуман Данило.

Проф. др Владислав Топаловић казавши да смо тек на почетку проучавања

дјела Владике Атанасија, своје излагање посветио је његовом ангажовању на пољу библијске науке. Говорио је о његовом нарочито значајном преводилачком раду, посебно се осврћући на Књиге Макавејске које су тада по први пут преведене на српски језик, наводећи како тај превод садржи исцрпне коментаре са бриљантним историјским и текстуалним истраживањем. Значај те књиге, као и других превода књига Старог Завјета (Књига постања, Псалтир) била је, како је навео декан Топаловић, својеврсна порука богословској јавности о томе да не постоје мање и више важне књиге Светога Писма, те да је то допринијело својеврсном враћању теолошког дигнитета књигама Старог Завјета. Осврћући се на његов дивљења вриједан рад и љубав коју је гајио према профили библијских личности, проф. Топаловић је закључио да је и сам Владика Атанасије био прави библијски човјек и пророк.

„Када за некога кажемо да је пророк, мислећи на неког књижевника, као што су Достојевски или Солжењицин, то можемо слободно рећи и за Владика Атанасија. Треба избјегавати класичну дефиницију именице пророк која подразумијева људе који предвиђају будућност, што је опште банално мишљење. Пророк у правом значењу јест неко ко је у стању да бескомпромисно без додворавања било коме свједочи и говори истину и да је спреман да за ту истину умре”.

Декан Бартула говорио је о односу Владике Атанасије према књижевности и умјетности, као и његовом књижевном стваралаштву нагласивши да је његово дјело изузетно богато и вишеслојно и у богословском и књижевно-поетичком смислу. „Много тога што је он написао, протумачио, објаснио јесте пар екселанс вриједност српске теологије и српске културе уопште. Ми из његовог богатог и слојевитог дјела можемо да видимо много онога што је нама важно ако хоћемо да на прави начин сагледамо српску књижевност и српску културу од средњег вијека па до данас. он се реферира на многе ауторе, како словенске, тако и српске средњовјековне културе, а прије тога и на античке и византијске писце, али и на савремену књижевност”, рекао је Бартула.

Нагласио је да је Владика Атанасије један од највећих српских преводилаца са грчког језика, да није само пуки преносилац значења са једног језика на други, него и стваралац. “Он и тумачи, објашњава нам историју и генезу одређеног појма, те оставља српској култури једну вриједност и теолошку и филолошку и књижевну и филозофску од које имамо више научне користи”, закључио је Бартула.

mitropolija.com